

Arrest

nr. 348 467 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. TSHIBANGU-KADIMA
Livournestraat 66/9
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. TSHIBANGU-KADIMA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op [...]1989 in Quibocolo, in de provincie Uige. Toen u nog jong was, bent u in Cazenga, Luanda gaan wonen. Uw vader is overleden in 2014, sinds 2013 woonde uw moeder in Brazilië.

In 2012 bent een tijdje in Namibië geweest. Van 2012 tot 2015 woonde u in Turkije, u had het doel om een autobedrijf te starten. Op 8 maart 2015 keerde u terug naar Angola. U bent nadien getrouwd met J.M., met wie u in 2019 uit elkaar ging. Vanaf 2016 verkocht u samen met een vriend auto-onderdelen. In 2016 bent u ook lid geworden van de politieke oppositiepartij UNITA, onder invloed van uw goede vriend N.d.D.. U bleef hier bij betrokken tot N.d.D. definitief vertrok uit Angola, ergens in 2019. In juni of juli 2022 was u op zakenreis in Democratische Republiek Congo. Sinds 2022 begon u informatie over misbruiken door de politie door te geven aan N.d.D., die dit dan verspreidde vanuit het buitenland.

Op 9 juni 2024 was u met een motorfiets op pad, toen u een jongen hebt aangereden, de jongen [D.] is hierdoor overleden. U sloeg op de vlucht, u ging ergens op een steen zitten. U werd gebeld door een kennis, die u vertelde dat u niet moest vluchten en hij is mee gekomen om u te gaan aangeven bij de politie. Uw familie en de familie van het slachtoffer hebben overlegd met elkaar, ondertussen bleef u opgesloten in het politiekantoor. De moeder van D. was close met een agent van het politiekantoor. Er werd besloten dat uw familie de kosten van de begrafenis moest betalen. Na de begrafenis, op 15 juni, zouden de families weer samenkomen om af te sluiten. Er waren na de begrafenis nog acht rouwdagen, en de families kwamen opnieuw samen tussen 24 en 25 juni. De moeder van D. was niet opgezet met het feit dat u vrij zou worden gelaten, ze sprak haar kennissen binnen de politie aan. De politie begon u verder te onderzoeken en heeft uw telefoon laten uitlezen. Zo kwamen ze te weten dat u een lid was van UNITA en dat u in contact stond met N.d.D.. De politie heeft ook uw woonplaats doorzocht en uw lidkaart van UNITA gevonden. Ze begonnen u te zien als een spion voor de oppositie, iemand die ook het imago van de nationale politie schade toebracht. Uw leven in de cel werd een hel, u werd mishandeld, vernederd en seksueel misbruikt. Via via kende u iemand die op het politiekantoor werkte, genaamd P.. Hij heeft u geholpen om te vluchten, tegen betaling. Op 13 juli kon u ontsnappen tijdens een transport met de ambulance.

U ben gevlucht naar Kwanza Sul, u verbleef in de buurt Kurindi in Waco Congo. U woonde bij iemand genaamd M.. Van 13 op 14 november 2024 was u in Luanda voor uw visumaanvraag.

Op 18 januari 2025 hebt u Kurindi verlaten en bent u naar Luanda gegaan waar u twee dagen verbleef bij iemand genaamd Z.. Z. werkte voor de immigratiedienst en hielp u met uw paspoort. U verliet Angola op 20 januari 2025 en reisde naar Portugal, waar u twee dagen verbleef. U reisde vervolgens naar Frankrijk. Op 17 februari 2025 kwam u aan in België. Op 24 februari 2025 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. In oktober 2025 nam u deel aan een demonstratie in Brussel, toen de Angolese president aanwezig was in Brussel.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een attest van psycholoog A.P. dd. 12/10/2025, enkele foto's, WhatsApp berichten, een nota van de politie, een nota van UNITA, kopie van uw paspoort, kopieën van de identiteitskaarten van uzelf en uw dochters.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en het attest van psycholoog A.P. blijkt immers dat u verklaarde dat u ongeveer twee keer per maand naar de psycholoog gaat, u had slaapproblemen bij uw aankomst in België (notities persoonlijk onderhoud dd. 24/10/2025 (verder NPO 1) p. 5-6). Het attest van de psycholoog vermeldt dat u sinds 18/04/2025 twee sessies per maand hebt, en dat u psychische klachten vertoont als gevolg van traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst. De afgelegde testen wezen op depressieve en post-traumatische symptomen. U zou ook slecht horen aan uw linker oor.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U werd gevraagd of er bepaalde maatregelen konden genomen om u te ondersteunen tijdens het persoonlijk onderhoud, waarop u antwoordde dat u niet wist wat er zou kunnen gedaan worden, en dat u aanwezig was om uw best te doen en om er van af te zijn (NPO 1 p. 5). Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan een beetje gestresseerd te zijn want u was een opleiding begonnen en u had ook een examen (Notities persoonlijk onderhoud dd. 14/11/2025 (verder NPO 2) p. 4). Omwille van uw gehoorproblemen aan uw rechter oor, nam de tolk telkens aan uw linkerzijde plaats. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat het interview kalm was, en goed was verlopen (NPO 1 p. 23). Op het einde van het persoonlijk onderhoud was u emotioneel geworden tijdens uw verklaringen omtrent uw familie (NPO 2 p. 24) en verklaarde u dat er een nieuwe afspraak met de psycholoog gepland gaat worden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gezien te worden als spion van UNITA en gedood te worden. U vreest ook de familie van D., omdat u ontsnapte uit de cel (NPO 1 p. 22).

1. Wat betreft uw beweerde lidmaatschap bij UNITA, stelde het CGVS vast dat uw verklaringen hieromtrent niet konden overtuigen.

- **U was zeer vaag in uw verklaringen omtrent de aanleiding om u aan te sluiten bij UNITA.** U verklaarde dat u onder invloed van uw vriend N.d.D. lid bent geworden van UNITA in 2016, ongeveer in juni of juli (NPO 2 p. 11). U werd gevraagd hoe het dan verlopen is, het feit dat hij u heeft kunnen beïnvloeden om bij een politieke partij te gaan. U verklaarde louter dat hij een intelligente vriend is met een gave om te spreken (NPO 2 p. 11). Nogmaals gevraagd om te duiden waarom u net op dat moment besloot om over te gaan om zich aan te sluiten bij de partij, u kende N.d.D. immers al lang, bleef u wederom beperkt in uw verklaring, namelijk dat er eigenlijk niets veranderd was in uw leven (NPO 2 p. 12). U kreeg nog een derde kans om toch te verduidelijken waarom u specifiek in juni of juli 2016 zich aansloot, waarbij u vaagweg verwees naar de oorlog tot 2002 en de demilitarisering van de UNITA partij (NPO 2 p. 12). UNITA was sinds 2003 al een politieke partij en nam in 2008 al deel aan de verkiezingen, en nog een keer in 2012, waardoor u niet vaagweg kan verwijzen naar de oorlog en de ontwapening van de partij om uit te leggen waarom u pas in 2016 lid werd. Ook wanneer u dan gevraagd werd om uit te leggen wat er u in 2016 aansprak in de partij om u dan uiteindelijk aan te sluiten, verklaarde u weinig gedetailleerd dat de partij nieuwe ideeën bracht en sprak over sociale rechtvaardigheid, vooruitgang en de volledige onafhankelijkheid van Angola (NPO 2 p. 12).

- **U beweerde dat u zich aansloot bij de jongerenbeweging van UNITA, genaamd JURA, maar uw verklaringen hieromtrent zijn eveneens vaag en bovendien ook niet in overeenstemming met beschikbare informatie.** U legde in vage verwoordingen uit wat deze jongerenbeweging was, waarop u nog een keer werd aangespoord om de specifieke jongerenbeweging bij wie u zich aansloot, te beschrijven (NPO 2 p. 13). Vervolgens antwoordde u weer naast de vraag, waarop u uitlegde dat u geprobeerd had om de mensen te leren kennen, maar dat u dat in het geheim deed. U sprak weer in algemene verwoordingen over sensibiliseren van jongeren en dat politiek in Angola ingewikkeld is (NPO 2 p. 13). Ook wanneer u gevraagd werd naar de structuur van de beweging bij wie u zich aansloot, vermeldde u enkel uw vriend N. en een "juffrouw genaamd J." (NPO 2 p. 14). Vervolgens werd u gevraagd naar de specifieke rol van N. binnen JURA, waarop u weinig gedetailleerd antwoordde dat: "Hij was heel hard bezig met sensibiliseren van personen, hij moest een massa doen opstaan om de berichten te verspreiden." (NPO 2 p. 15). Gevraagd wie de nationale leider van JURA was in 2016, toen u lid werd, antwoordde u dat het vanaf toen tot op heden Ne.E. [E.] is (NPO 2 p. 15). Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat E. pas in 2023 verkozen werd als leider van JURA, en dus niet in 2016 al de leider was. In 2017 was Alicerces Paulo Bartolomeu (alias: Ali Mango) de leider van JURA, van 2018 tot 2023 was Agostinho Kamuango de leider van de jongerenbeweging. Uw bewering dat E. van zo lang u lid was, al leider was van de jongerenbeweging, stemt dus niet overeen met beschikbare informatie. U werd er op gewezen dat E. pas vanaf 2023 de leider was, waarop u antwoordde dat u dat niet weet (NPO 2 p. 15-16). U verklaarde dat u E. zijn naam altijd hoorde vermelden, en dat u niet weet wat zijn exacte functie was, misschien was hij adjunct (NPO 2 p. 16). Naast E. kon u ook verder geen andere belangrijke figuren binnen JURA benoemen van in de periode dat u beweerdelijk actief was. **Dat uw verklaringen lacunair én strijdig zijn met beschikbare informatie, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde lidmaatschap volledig.**

- **Ook uw verklaringen omtrent uw beweerde activiteiten van de partij, konden allesbehalve overtuigen.** U verklaarde dat uw laatste daden voor de partij rond de verkiezingen van Adelberto Costa Junior als partijhoofd dateerden (NPO 2 p. 14). Volgens informatie beschikbaar in het administratief dossier werd Costa Junior in november 2019 de partijleider, maar u hebt geen herinneringen meer aan deze datum, ook al waren het uw laatste wapenfeiten voor UNITA in uw land (NPO 2 p. 14). U werd gevraagd om uit te leggen hoe uw lidmaatschap bij JURA geëvolueerd is nadat u lid werd in 2016, en een overzicht te geven van uw carrière in de beweging (NPO 2 p. 16). U antwoordde hierop weinigzeggend dat u slachtoffer was van de beïnvloeding van uw vriend, in de schaduw was, en dat u geen politieke carrière had. Nogmaals aangemoedigd om uit te leggen wat u wel deed met JURA, antwoordde u wederom beknopt dat u uw vriend erg geholpen hebt met de verkiezingscampagne van 2019 (NPO 2 p. 16). U kreeg nog een laatste kans om uit te leggen wat u deed voor en met JURA, waarop u wéér naast de vraag antwoordde en meteen overging naar wat u met N.d.D. deed nadat u gestopt was met uw activiteiten bij JURA en hij het land had verlaten. U werd ook nog gevraagd hoe u persoonlijk de verkiezingen beleefde als lid van JURA, maar ook hier bleven uw antwoorden heel vaag en beknopt (NPO 2 p. 17).

- **Wat betreft het document van UNITA dat u neerlegde, met name een document dat op 19 juni 2025 gepubliceerd zou zijn geweest in het kader van uw arrestatie en waarmee u ook uw beweerde connectie met UNITA wilde aantonen (NPO 1 p. 17).** U hebt er echter geen bewijs van dat dit document getoond werd in het raam van de maatschappelijke zetel van UNITA, noch op de pagina van de partij (NPO 1 p. 17-18).

Gezien u een kopie van het document voorlegde, werd u gevraagd hoe u aan dit document kwam (NPO 2 p. 6). U verklaarde dat N.d.D. u dit bezorgd had (NPO 2 p. 7). U weet echter niet hoe N.d.D. aan dit document kwam, hij was ook niet in Angola toen u beweerdelijk opgesloten was, noch weet u wie het document naar N. gestuurd had. U weet ook niet te zeggen wie het document in het raam van de partij had gehangen, noch kon u exact duiden op welke locatie van de partij het werd opgehangen (NPO 2 p. 7). Deze verklaringen overtuigen niet, en ondermijnen de bewijswaarde van dit document volledig..

2. Als er al iets van geloof kan gehecht worden aan uw beweerde betrokkenheid bij UNITA/JURA, quod non, stelt het CGVS ook vast dat uw betrokkenheid maar zeer beperkt was.

- U zou van 2016 tot ergens in 2019 bij UNITA gezeten hebben, u stopte uw actieve deelname toen N. d.D. vertrok, wat ongeveer 6 jaar voor uw eigen vertrek uit Angola was (NPO 2 p. 13-14). Tot aan uw beweerde problemen kon u dus ook zonder enige gevolgen van uw lidmaatschap, in Angola blijven wonen.
- Naast N.d.D. en enkele nauwe vrienden, wist verder ook niemand dat u lid was geweest van JURA of UNITA (NPO 2 p. 16).
- Uit uw verklaringen bleek ook niet dat u uit eigen motivatie aansloot bij UNITA /JURA. U categoriseerde zichzelf als een soort van slachtoffer dat zeer beïnvloed was door zijn goede vriend en zich daarom had aangesloten (NPO 2 p. 16). Nadat die vriend vertrok uit Angola, bent u ook met al uw activiteiten gestopt, die vriend die u beïnvloed had, was er immers niet meer (NPO 2 p. 17-18). U koos er dan maar voor om bij uw familie te blijven in plaats van risico's te nemen (NPO 2 p. 18).

3. Het CGVS hecht verder ook geen geloof aan uw bewering dat gevoelige informatie over de politie doorspeelde aan N.d.D. toen hij in het buitenland verbleef.

- Gezien er geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde lidmaatschap bij JURA, wordt er ook geen geloof gehecht aan de beweerdelijke aard van uw relatie met N.d.D.. Dit plaatst ook vraagtekens bij uw bereidheid om de misbruiken van de politie in Angola bloot te stellen.
- Initieel verklaarde u dat u na zijn vertrek [in 2019 dus] elke dag met N.d.D. sprak over jullie persoonlijk leven en de realiteiten binnen de wijk (NPO 2 p. 18). Vervolgens paste u uw verklaringen aan door te zeggen dat jullie aanvankelijk na zijn vertrek geen contact hadden en dat jullie dan vanaf 2022 met elkaar begonnen te spreken en informatie begonnen te delen (NPO 2 p. 18).
- U werd gevraagd hoe het kwam dat u met hem begon te spreken over misbruiken binnen de politie (NPO 2 p.18). U verklaarde dat hij ook een persoon van de wijk was, en informatie vroeg over wat er gaande was sinds hij weg was (NPO 2 p. 18). Hiermee verduidelijkte u nog niet wat uw persoonlijke beweegreden was om zelf hier in mee te gaan. Het CGVS onderstreept hierbij ook uw vorige verklaringen dat u zich niet meer bezig hield met JURA en dat u gewoon uw familie wilde beschermen. Het moet dan ook in die context gezien worden dat u dan alsnog besloot om dergelijke informatie te verspreiden. N.d.D. sprak dan over deze informatie in live uitzendingen op sociale media. Nogmaals gevraagd naar wat u deed besluiten om deze informatie dan uiteindelijk met hem te delen, bleef u wederom **vaag** in uw antwoord, u verklaarde dat u een goed leven in de wijk wilde en dat de politie medeplichtig was met de bandieten (NPO 2 p. 19). U dacht niet dat uw telefoon ooit in handen zou komen van de politie. U werd er op gewezen dat N. wel veilig in het buitenland was – nota bene gevlucht omwille van problemen – en u had besloten om niet betrokken te zijn bij JURA. U antwoordde vervolgens **beknopt** dat jullie vertrouwen hadden in elkaar, en dat het gewoon conversaties waren. **U gaf geen enkel inzicht in de overwegingen die u had gemaakt om u alsnog terug op het activistische/politieke pad te begeven.**
- U was **zeer vaag in uw verklaringen over de laatste informatie die u deelde met N..** U sprak over een diefstal in de wijk waarbij een bandiet genaamd T. betrokken was, die samenwerkte met de politie (NPO 2 p. 19-20). U kon echter niet verduidelijken hoe u wist dat hij die specifieke overval had laten uitvoeren, noch kon u verduidelijken wie de uitvoerende dieven waren (NPO 2 p. 20). Wanneer u gevraagd werd hoe u wist dat de politie samenwerkte met T. en de bandieten in deze overval, sprak u ook weer in zeer algemene termen (NPO p. 20-21).
- U legde ook geen enkel bewijs neer van uw bewering dat u informatie met N.d.D. deelde toen hij in het buitenland verbleef, of van het feit dat N. deze informatie verspreid zou hebben (NPO 2 p. 19).

4. Ook wat betreft de documenten die u neerlegde omtrent uw vervolging, konden deze uw beweerde vervolging in Angola niet aannemelijk maken.

- U legde een foto van een attest van de politie neer waarin ze u oproepen om zicht te melden bij de SIC afdeling van de politie. Het attest dateert van 12 augustus 2024 en u diende te verschijnen op 20 augustus 2024. Het CGVS stelt ten eerste al vast dat dit dan pas een maand na uw beweerde ontsnapping werd uitgegeven, en dat u dan nog 8 dagen kreeg om zich te gaan melden bij de politie, wat toch al de ernst van uw beweerde vervolging danig ondermijnt. Verder kon u ook niet op afdoende wijze verduidelijken hoe u aan dit specifieke document kwam (NPO 2 p. 5). U verklaarde dat de echtgenoot van uw zus dit naar u gestuurd had, maar u weet niet in welke specifieke omstandigheden hij aan dit document is gekomen (NPO 2 p. 5). U beweerde dat u pas wist dat dit document bestond toen u in België was, hoewel u nog bijna een half jaar na afgifte van dit document in Angola verbleef. Dit is des te opmerkelijker gezien u constant geholpen werd door mensen van de politie, zo waren er P. en Z. die een politieagent en iemand met invloed binnen de politie zijn (NPO 1 p. 9). Het is niet aannemelijk dat u dan pas in België op de hoogte zou zijn gebracht van het bestaan van dit document.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde politieke profiel in Angola, kan er ook verder geen geloof gehecht worden aan de vervolging door de politie die u hier aan koppelde.

5. Wat betreft het feit dat u een ongeval zou hebben veroorzaakt in Angola waarbij er een kind gestorven is, stelt het CGVS vast dat er hierbij sprake is van een vervolging wegens het plegen van een strafbaar feit.

- U verklaarde hieromtrent dat de families overeengekomen waren dat uw familie zou instaan voor de kosten van de begrafenis van de jongen (NPO 2 p. 22). U verklaarde zelf dat een onvrijwillig ongeval in uw land geen misdrijf is, en dat u louter opgesloten was omdat de commandant de families wilden samenbrengen en de familie van de overledene de kans te geven om dat in te zien (NPO 2 p. 23). De politie had u in eerste instantie vastgehouden voor uw eigen veiligheid en om de familie niet te kwetsen die iemand verloren was (NPO 2 p. 23).

- Voor deze feiten hebt u ook nooit hulp gezocht bij een advocaat in Angola. Naast het feit dat u verklaarde dat het ongeval geen misdrijf was, ondermijnt u daarmee ook de ernst van de gevolgen die u hierdoor vreesde te moeten ervaren in uw land.

- Gezien er geen geloof gehecht wordt aan uw politieke profiel, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de omstandigheden waarin u verbleef in de politiecel of aan het feit dat u om deze reden bent moeten ontsnappen van daar.

6. U bent ook niet eenduidig in uw verklaringen met betrekking tot uw familieleden. Op 15/09/2025 hebt u bij de DVZ verklaard dat uw zus L. in Luanda verbleef (verklaring DVZ vraag 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt u verklaard dat L. in de Verenigde Staten woont (NPO 1 p. 12). U verklaarde dat ze al vertrokken was nadat uw moeder in 2013 naar Brazilië ging. U werd er op gewezen dat u in uw eerste verklaringen had vermeld dat L. thans in Luanda bleef, waarop u verklaarde dat u had gezegd dat Jaq. in Luanda verbleef (NPO 1 p. 12). Dit verklaart echter nog niet waarom er bij L. ook geschreven stond dat ze in Luanda verbleef in plaats van Brazilië. Verder had u ook in de verklaringen voor DVZ vermeld dat uw broer O./ A. in Brazilië verbleef (verklaring DVZ vraag 8). Voor het CGVS verklaarde u echter dat O. in Cazenga, Luanda woonde (NPO 1 p. 12). Hij zou sinds 2018 of 2019 terug in Angola wonen. U werd er op gewezen dat u bij de DVZ had verklaard dat uw broer in Sao Paulo Brazilië verbleef, waarop u verklaarde dat ze u misschien niet goed hadden begrepen, dat u zei dat uw broer van Brazilië was teruggekeerd.

7. Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u laattijdig was in uw verzoek tot internationale bescherming. U verklaarde dat u enkele dagen in Portugal was, waar u geen verzoek tot internationale bescherming (VIB) deed omdat dat een tweede thuishaven was voor Angolezen (NPO 1 p. 10). Vervolgens reisde u naar Frankrijk waar u verbleef van 25/01/2025 tot 17/02/2025. Ook in Frankrijk diende u geen verzoek tot internationale bescherming in, omdat u het idee had dat u in België weinig andere Angolezen zou ontmoeten en dat niemand u hier zou herkennen (NPO 1 p. 10). U verduidelijkt echter niet waarom u dan niet eerder verder reisde naar België, maar bijna een maand in Frankrijk bleef wachten. U had er duidelijk geen haast bij om u te wenden naar de autoriteiten van het land dat u ontving, of om u te begeven naar het land waar u dacht veilig te zijn.

8. Wat betreft de activiteiten in België legt u foto's neer van een demonstratie in Brussel. U verklaarde niet meer te weten wanneer deze demonstratie plaatsvond, maar dat het recent was toen de Angolese president in België was (NPO 2 p. 8). Er was niemand specifiek die de demonstratie georganiseerd had, maar N.d.D. en een andere activist zouden ook aanwezig zijn geweest (NPO 2 p. 8-9). De overige aanwezige Angolezen kende u dan weer niet bij naam. Sinds die dag zouden jullie een WhatsAppgroep hebben met elkaar (NPO 2 p. 9). Op voorhand zou N. u ingelicht hebben over de manifestatie. U nam verder nooit deel aan

manifestaties. Uw kennis en betrokkenheid is geheel ontoereikend om er enig ernstig politiek profiel of engagement uit af te leiden. UNITA is daarenboven een legale, legitieme partij in Angola, waar er individuen in de problemen kunnen komen met de overheid, dient dit telkens op persoonlijke wijze te worden aangetoond. **U maakt, bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk dat de Angolese autoriteiten u als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze u, omwille van uw deelname aan één kleine manifestatie in België, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Angola**

9. Wat betreft de **overige documenten** die u neerlegde, doen deze geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

- Op basis van het door neergelegde **attest van de psycholoog** werden u bijzondere steunmaatregelen verleend tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals supra besproken. Het attest bevatte verder geen andere maatregelen die genoodzaakt waren. De psycholoog drukt de nood uit dat uw psychotherapie wordt verder gezet en dat het nodig was om uw tempo te respecteren om het ontstaan van dissociatieve episode te voorkomen. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat u in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Wanneer u het emotioneel moeilijk vond, werd u de ruimte geboden. Het CGVS stelde tevens tijdens het persoonlijk onderhoud vast dat het overlijden van een dierbare vriend in mei 2024 en het overlijden van uw dochter voor u zwaar waren om over te spreken, ook hier werd u de ruimte geboden (NPO 2 p. 24). Waar er in het attest verwezen wordt naar de traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst, is dit an sich niet voldoende om uw beweerde problemen aan te tonen. Een dergelijk psychologisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

- De screenshots van de **WhatsApp conversatie en de foto met N.d.D.** kunnen hoogstens aantonen dat u N.d.D. kent, maar zijn niet voldoende om daarmee ook een politieke profiel in uw hoofdte aan te tonen.

- Uw paspoort, visum en identiteitskaarten van uzelf en uw dochters wijzigen tevens niets aan bovenstaande vaststellingen, daar deze enkel er toe dienen om uw identiteit te staven.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24/11/2025. Op 8/12/2025 ontving het CGVS via uw raadsheer de opmerkingen. U voegde opmerkingen toe over hoe u uw paspoort verkregen had, en paste enkele data en tijdsnoteringen aan. U verduidelijkte wie 'oom M.' was en dat u met de bus naar het dorp ging. Er werd met deze opmerkingen rekening gehouden, maar deze veranderen verder niets aan de vaststellingen in de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder van de beginselen van goede trouw, zorgvuldigheid en zorgvuldige voorbereiding van administratieve beslissingen, alsmede machtsmisbruik”.

Verzoeker zet dit middel uiteen als volgt:

“1) Violatie van de beginselen van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder van de beginselen van goede trouw, van de plicht tot nauwkeurigheid en zorgvuldig beheer en van zorgvuldige voorbereiding van administratieve beslissingen, alsmede machtsmisbruik:

De bestreden beslissing is duidelijk in strijd met de fundamentele beginselen van behoorlijk bestuur. Zij miskent in het bijzonder het vereiste van goede trouw, de zorgvuldigheidsplicht en de plicht tot zorgvuldig beheer, alsook de verplichting om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden, algemene rechtsbeginselen die voor elke administratieve autoriteit gelden. Bovendien heeft het CGVS, door te weigeren het bewijskrachtige gewicht van de ingediende stukken te erkennen, zijn bevoegdheid overschreden.

- Schending van het beginsel van goede trouw:

Het CGVS verwijt de verzoeker namelijk een reeks vermeende onnauwkeurigheden en inconsistenties met betrekking tot zijn engagement bij de UNITA en de gebeurtenissen na het ongeval van 9 juni 2024, terwijl het voorbijgaat aan de algemene samenhang en consistentie van zijn verklaringen. Het CGVS had echter, met inachtneming van het beginsel van loyaliteit en goede trouw, het hele verhaal moeten onderzoeken, de verstrekte uitleg moeten toetsen en een evenwichtige beoordeling moeten maken, rekening houdend met de repressieve context en de moeilijkheden die inherent zijn aan het verkrijgen van bewijsmateriaal in een autoritair land.

Uit de notulen van de hoorzitting blijkt dat de heer [...] een gedetailleerde beschrijving heeft gegeven van zijn betrokkenheid bij de UNITA (JURA), het ontstaan van zijn contacten met N.d.D., de ommekeer in zijn situatie na het dodelijke ongeval van 09/06/2024, de inbeslagname en analyse van zijn telefoon, de huiszoeking en de ontdekking van zijn lidmaatschapskaart, alsook de mishandeling die hij tijdens zijn detentie heeft ondergaan (vernederingen, doodsb bedreigingen en seksueel geweld), vóór zijn ontsnapping op 13/07/2024 en zijn clandestiene leven in Kwanza Sul. Het gaat om precieze, samenhangende en overeenstemmende elementen, die niet op basis van een fragmentarische lezing of buitensporige eisen inzake bevestiging kunnen worden afgewezen.

Door zich voornamelijk te concentreren op secundaire details zoals bepaalde data, de namen van lokale verantwoordelijken of de interne structuur van de JURA en op basis daarvan een algemene conclusie te trekken over het gebrek aan geloofwaardigheid, negeert het CGVS het beginsel van goede trouw. Bovendien gaat het voorbij aan de dynamiek van het verhaal: de vermeende politieke dimensie vloeit juist voort uit de ontdekking door de politie van zijn lidmaatschap van de UNITA en zijn contacten, wat de verandering in behandeling en de hardnekkigheid waarmee hij werd geconfronteerd verklaart.

Op basis van deze schendingen moet uw Raad de betwiste beslissing vernietigen.

- Schending van de zorgvuldigheids- en onderzoeksplicht:

De zorgvuldigheidsplicht verplicht de administratie om alle relevante feiten nauwgezet te onderzoeken en de geloofwaardigheid van een verhaal te beoordelen in het licht van de persoonlijke omstandigheden van de aanvrager. Dit beginsel is duidelijk miskend. Het CGVS heeft zich beperkt tot het aanhalen van enkele bijkomstige onnauwkeurigheden om te concluderen dat er geen geloofwaardigheid was, zonder ooit een grondige analyse te maken van de gedetailleerde verklaringen van de verzoeker.

Het CGVS kon zich, zonder zijn zorgvuldigheidsplicht te veronachtzamen, niet beperken tot het vaststellen van kleine verschillen, zonder de essentiële elementen eerlijk te onderzoeken: de identificatie van de verzoeker als lid van UNITA, de inbeslagname van zijn telefoon, de huiszoeking, de bedreigingen in de cel, het ondergaan geweld en de met hulp van een agent georganiseerde ontsnapping. Het was aan het CGVS om rekening te houden met de realiteit van de repressie en willekeurige detentie in Angola, alsook met de aannemelijkheid van een verschuiving van een strafrechtelijke zaak naar een politieke behandeling, aangezien de verzoeker werd beschouwd als iemand die het imago van de nationale politie schaadde.

Bovendien gaat de bestreden beslissing op stereotiepe wijze voorbij aan de moeilijkheden die de verzoeker ondervond om aanvullende stukken te verkrijgen en bagatelliseert zij de impact van de opgelopen trauma's op het vermogen om bewijsmateriaal te leveren. Het CGVS kon geen officiële documenten eisen van de autoriteit die zelf beschuldigd werd van de vervolging, noch uit het ontbreken van documenten afleiden dat er geen risico bestond, zonder een gedetailleerde analyse van de beschikbare elementen te maken.

Op basis van deze schendingen moet uw Raad de betwiste beslissing vernietigen.

- Schending van de plicht tot zorgvuldig beheer en zorgvuldige voorbereiding:

Het beginsel van zorgvuldig beheer en zorgvuldige voorbereiding van administratieve beslissingen vereist dat de autoriteit zich vóór haar beslissing vergewist van de betrouwbaarheid, de samenhang en de volledigheid van het onderzoek. In dit dossier heeft het CGVS echter een beslissing genomen op basis van een onvolledige en onevenwichtige analyse, waarbij hele delen van het verhaal werden genegeerd en de onder

ede afgelegde contextuele uitleg buiten beschouwing werd gelaten. Het onderzoek vertoont dus een flagrant gebrek aan nauwkeurigheid.

Uit de notulen van de hoorzitting blijkt dat de heer [...] op consistente en gedetailleerde wijze de ontwikkeling van zijn situatie heeft beschreven: het ongeval van 9 juni 2024, zijn detentie, de tussenkomst van de familie van het slachtoffer, de inbeslagname van zijn telefoon, de ontdekking van zijn UNITA-kaart, de overgang naar een "politieke" detentie, mishandeling en seksueel misbruik, ontsnapping op 13/07/2024, onderduiken in Kwanza Sul en vervolgens het organiseren van zijn vertrek in januari 2025. Hij legt ook uit dat hij zijn contacten strikt heeft beperkt uit angst om te worden gelokaliseerd, en vertelt over de risico's die hij loopt als hij terugkeert. Deze verklaringen zijn allesbehalve vaag, maar geven een coherent beeld van zijn ervaringen. Op basis van deze schendingen moet uw Raad de betwiste beslissing vernietigen.

- Machtsoverschrijding:

Ten slotte heeft het CGVS zijn bevoegdheid overschreden door een bewijsstandaard toe te passen die niet geschikt is voor asielzaken. Door materiële bewijzen te eisen die onmogelijk te leveren zijn in een autoritair land, heeft het CGVS het doel van het asielrecht, dat gebaseerd is op de geloofwaardigheid van het verhaal en niet op het leveren van materiële bewijzen, ondermijnd. De verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat het voor hem onmogelijk was om aanvullend bewijs te leveren. Deze uitleg met betrekking tot het verhaal is coherent en aannemelijk en had moeten volstaan om de oprechtheid van het verhaal aan te tonen.

Door het ingediende bewijsmateriaal en de relevante elementen van zijn verhaal terzijde te schuiven, heeft het CGRA het beschermende doel van het asielrecht omzeild. Zoals het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen uitdrukkelijk opmerkt, [...]

- Conclusie:

Door een slordig, partijdig en oneerlijk besluit te nemen, heeft het CGRA zowel het beginsel van goede trouw als de zorgvuldigheidsplicht, het zorgvuldig beheer en de zorgvuldige voorbereiding geschonden die van elke administratieve autoriteit worden verlangd. Door een onhaalbaar bewijsniveau te eisen en door te weigeren rekening te houden met gedetailleerde en samenhangende elementen, heeft het zijn bevoegdheden overschreden en het beschermende doel van het asielrecht omzeild.

De beslissing van 15 december 2025 moet om deze redenen worden herzien in die zin dat de vluchtelingenstatus aan de verzoeker wordt toegekend of, subsidiair, dat hem subsidiaire bescherming wordt verleend in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

2) Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen

- De verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals vermeld in artikel 1° van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en voldoet in ieder geval aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet:

[...]

a) De verzoeker voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend in de zin van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet:

- De definitie van vluchteling en het behoren tot een bepaalde sociale groep:

In dit geval voldoet de heer [...] volledig aan de definitie van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève, aangezien hij door de ordestrejdkrachten is geïdentificeerd en aangemerkt als doelwit vanwege zijn lidmaatschap van de UNITA en zijn banden met een militant, N.d.D., waardoor hij wordt blootgesteld aan vervolging wegens zijn politieke overtuiging in de zin van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Sinds 2016 is de verzoeker lid van de UNITA en heeft hij op lokaal niveau deelgenomen aan de activiteiten van de JURA.

In dit kader heeft hij deelgenomen aan vergaderingen en heeft hij incidentele logistieke ondersteuning geboden, met name door het verspreiden van informatie en het doorgeven van berichten. Vanaf 2022 heeft hij ook contact onderhouden met N.d.D. en hem informatie doorgegeven over politiegeweld, die naar verluidt

naar buiten is gebracht. Deze elementen getuigen van een weliswaar discrete, maar reële betrokkenheid bij een oppositiebeweging.

Op 9 juni 2024 werd de verzoeker na het dodelijke ongeval met een kind in hechtenis genomen. Nadat een familiale regeling was overwogen, nam de politie zijn telefoon in beslag, analyseerde de inhoud ervan en voerde een huiszoeking uit, waarbij een UNITA-lidmaatschapskaart werd gevonden. Vanaf dat moment werd de verzoeker beschouwd als een informant/„spion” van de oppositie, beschuldigd van het schaden van het imago van de nationale politie, en werd hij blootgesteld aan doodsb bedreigingen, vernederingen, geweld en seksueel misbruik. Het gaat hier om directe vervolging wegens politieke overtuiging in de zin van het Verdrag van Genève.

Na deze detentie kon de verzoeker geen effectieve bescherming krijgen van de autoriteiten, aangezien zij juist aan de basis lagen van de aangeklaagde mishandelingen. De druk die op het politiebureau werd uitgeoefend, de hardnekkigheid waarmee hij werd vervolgd en het vooruitzicht van een overplaatsing naar de gevangenis, waar hij vreesde te worden vermoord, tonen aan dat er geen daadwerkelijk intern rechtsmiddel bestaat en dat het onmogelijk is nationale bescherming te verkrijgen, wat een essentiële voorwaarde is voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Uit angst voor zijn leven en zijn integriteit moest de verzoeker op 13 juli 2024 vluchten en enkele maanden clandestien in Kwanza Sul leven, waarbij hij zijn verplaatsingen en contacten strikt beperkte tot d . De omvang van het geweld dat hij heeft ondergaan, het langdurige clandestiene leven en de noodzaak om een vertrek uit het land te organiseren, illustreren een reële, actuele en gegronde vrees voor vervolging.

Op 20 januari 2025 verliet hij Angola, reisde via Portugal en Frankrijk en kwam uiteindelijk in België aan, waar hij op 24 februari 2025 een verzoek om internationale bescherming indiende. Gezien de elementen in het dossier zou een terugkeer naar zijn land van herkomst hem blootstellen aan onmiddellijke vervolging en het risico van willekeurige detentie en mishandeling, aangezien tegenstanders en personen die met de oppositie worden geassocieerd, waarschijnlijk het doelwit worden zodra zij weer in hun regio van herkomst verschijnen.

Al deze elementen- lidmaatschap van een oppositiebeweging, identificatie door de politie, detentie en mishandeling, ontsnapping en onderduiken- maken het mogelijk te concluderen dat de verzoeker volledig voldoet aan de voorwaarden van artikel 1A van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

- Een coherent, gedetailleerd en aannemelijk verhaal:

[verwijzing naar jurisprudentie van de Raad]

In dit geval is het verhaal van de heer [...] coherent en gedetailleerd en vertoont het een opmerkelijke consistentie wat betreft de essentiële elementen: zijn lidmaatschap van de UNITA (JURA), de context en het verloop van het ongeval van 09/06/2024, de tussenkomst van de politie, de inbeslagname van zijn telefoon en de ontdekking van zijn lidmaatschapskaart, de mishandeling tijdens zijn detentie, de ontsnapping op 13/07/2024, zijn onderduiken in Kwanza Sul en de organisatie van zijn vertrek. Deze samenhang blijkt uit de chronologie van de gebeurtenissen en de consistentie van zijn verklaringen.

De verzoeker verstrekt nauwkeurige informatie over de wijze waarop hij zich heeft ingezet: de invloed van N.d.D., deelname aan de jeugdactiviteiten van de partij, zijn rol als informatieverstrekker en het onderhouden van contacten vanaf 2022. Het feit dat de verzoeker, een activist in het veld, verward kan zijn over het nationale organigram of de ambtstermijnen van bepaalde personen, doet niets af aan de realiteit van zijn lokale betrokkenheid en vooral niet aan de echtheid van de door de politie in beslag genomen lidmaatschapskaart, die de aanleiding vormt voor de vervolging.

Het incident dat aanleiding gaf tot de vervolging wordt met bijzondere nauwkeurigheid beschreven: de motorafdruk, het ongeval op 9 juni 2024, de vlucht uit angst voor lynchpartij, de overgave op het politiebureau, de bemiddeling tussen de families, de organisatie van de begrafenis, de druk van de moeder van het slachtoffer, de inbeslagname van de telefoon, de huiszoeking en de ontdekking van de UNITA-kaart. Het verhaal van de ommekeer naar een detentie op basis van politieke verdenkingen is logisch en past in de dynamiek van de beschreven feiten.

Wat de mishandeling betreft, heeft de verzoeker zonder wezenlijke verschillen beschrijvingen gegeven van vernederingen, doodsb bedreigingen, geweld en nachtelijke seksuele agressie, gepleegd in een context van willekeurige detentie en straffeloosheid. Deze uiterst ernstige feiten passen in een patroon van vervolging en

onmenselijke of vernederende behandeling, wat de geloofwaardigheid van zijn vrees en de urgentie van zijn vlucht versterkt.

Na zijn ontsnapping verklaart de verzoeker dat hij naar Kwanza Sul is gegaan en daar ondergedoken heeft geleefd, waarbij hij elk contact vermeed dat hem zou kunnen verraden. Hij vertelt ook dat hij niet naar Cazenga kon terugkeren uit angst om te worden opgespoord door agenten van het politiebureau of door personen die banden hadden met de familie van het slachtoffer, waardoor hij gedwongen was langdurig ondergedoken te blijven, voordat hij begin 2025 zijn vertrek voorbereidde. Het beschreven migratietraject is eveneens coherent: vertrek uit Angola op 20/01/2025, doorreis via Portugal, verblijf in Frankrijk, aankomst in België op 17/02/2025, vervolgens indiening van het verzoek om internationale bescherming op 24/02/2025. Uit dit traject blijkt dat de verzoeker in allerijl is gevlucht en een plek heeft gezocht waar hij zich veilig achtte, ver weg van netwerken die hem zouden kunnen herkennen.

Het verhaal van de verzoeker is dus logisch, aannemelijk, gedetailleerd en consistent, en voldoet aan de criteria die zijn vastgesteld in de jurisprudentie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het wijst op een gegronde en actuele vrees voor vervolging en rechtvaardigt de toekenning van internationale bescherming.

Het staat namelijk vast dat de autoriteiten, wanneer zij een persoon beschouwen als een informant van de oppositie, over een grote macht beschikken om schade te berokkenen en hun toevlucht kunnen nemen tot willekeurige arrestaties, geweld en onmenselijke behandelingen. In het onderhavige geval vormen de politieagenten, die juist in staat van beschuldiging zijn gesteld, zelf de bron van de dreiging, wat elke mogelijkheid van effectieve interne bescherming uitsluit en de gegrondheid van de vrees versterkt.

Derhalve moet worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer naar Angola persoonlijk wordt blootgesteld aan vervolging wegens zijn politieke overtuiging en dat volledig is voldaan aan de voorwaarden van artikel 1A van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

b) In het minste geval voldoet de verzoeker aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 om subsidiaire bescherming te krijgen:

Zelfs indien de vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag van Genève niet wordt toegekend aan de heer [...], blijft het een feit dat hij in ieder geval volledig voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen. Deze bepaling voorziet dat een vreemdeling die niet als vluchteling kan worden erkend, niettemin subsidiaire bescherming geniet wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals foltering, onmenselijke of vernederende behandeling, of een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon.

In casu wordt het reële risico op ernstige schade aangetoond door de detentie van de verzoeker, de doodsb bedreigingen aan zijn adres, het geweld, de vernederingen en de seksuele agressie die hij in de cel heeft ondergaan, alsook door het vooruitzicht van een overbrenging naar de gevangenis en een executie. Deze elementen tonen aan dat er een reëel risico bestaat op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, 82, b) van de wet van 15 december 1980.

Na deze gebeurtenissen heeft de heer [...] tevergeefs geprobeerd bescherming te krijgen. Het lijkt erop dat de politiediensten rechtstreeks betrokken waren bij de mishandeling en de willekeurige vasthouding van de verzoeker, onder invloed van de familie van het slachtoffer en vanwege politieke verdenkingen. Hij kon dan ook redelijkerwijs niet op de staat rekenen om zijn veiligheid te waarborgen, wat duidt op een gebrek aan interne bescherming in de zin van artikel 48/4, §2.

Uit angst om opnieuw te worden opgemerkt door agenten van het politiebureau en/of door personen die banden hadden met de familie van het slachtoffer, leefde hij enkele maanden ondergedoken in Kwanza Sul, waarbij hij zijn verplaatsingen strikt beperkte. Hij legt uit dat een terugkeer naar Cazenga een onmiddellijk risico op arrestatie en mishandeling met zich mee zou hebben gebracht. Deze langdurige clandestiene situatie, in voortdurende angst om te worden opgespoord, bevestigt de realiteit van het gevaar.

Uiteindelijk verliet hij Angola op 20 januari 2025, reisde via Portugal en Frankrijk en kwam op 17 februari 2025 in België aan. Onder deze omstandigheden kan niet serieus worden betwist dat de verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade, aangezien personen die verdacht worden van banden met de oppositie het doelwit kunnen worden en willekeurig kunnen worden vastgehouden.

Uit al deze feiten blijkt dus dat de verzoeker aantoont dat zijn vrees reëel is en dat er een ernstig risico bestaat voor zijn leven en zijn integriteit indien hij wordt teruggestuurd. Hij moet op zijn minst subsidiaire bescherming krijgen op grond van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Zelfs indien de vluchtelingenstatus zou worden afgewezen, is subsidiaire bescherming dus evenzeer vereist. Het weigeren van deze bescherming zou neerkomen op het blootstellen van de verzoeker aan een behandeling die in strijd is met artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg moet aan de heer [...] ten minste de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, de enige effectieve garantie voor zijn veiligheid en de bescherming van zijn grondrechten.

*- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen:
[...]*

a) Een gestandaardiseerde motivering die niet is afgestemd op de specifieke elementen van het dossier van de verzoeker:

De beslissing van 15 december 2025 wordt vooral gekenmerkt door een stereotiepe, gestandaardiseerde motivering die niet is afgestemd op de specifieke elementen van het dossier van de verzoeker. Het CGVS beperkt zich tot algemene overwegingen over de geloofwaardigheid, zonder de verklaringen van de verzoeker concreet te toetsen aan de objectieve elementen van het dossier, noch uit te leggen waarom de verstrekte details over de detentie, de mishandeling en de ontsnapping ongeloofwaardig zouden zijn. De beslissing houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoeker, met name het trauma als gevolg van het ondergaan van geweld en de concrete moeilijkheden in Angola om officiële documenten te verkrijgen wanneer men juist door de politie wordt gezocht of vervolgd.

Bovendien ontbreekt in de bestreden beslissing elke individuele analyse van de reële risico's bij terugkeer. Met algemene formuleringen worden de vrees dat de verzoeker als lid van de UNITA en als informant zou worden geïdentificeerd, en het risico van willekeurige detentie en onmenselijke of vernederende behandeling terzijde geschoven. Zij onderzoekt evenmin op serieuze wijze de relevantie van de ingediende elementen en motiveert niet concreet waarom deze elementen ontoereikend zouden zijn, terwijl de administratie verplicht is het verzoek in feite en in rechte op duidelijke, volledige en individuele wijze te beoordelen.

b) Een ontbrekende analyse van de reële risico's bij terugkeer:

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat er daadwerkelijk rekening is gehouden met de samenhang van het verhaal, dat nochtans gedetailleerd en consistent is op alle essentiële punten: lidmaatschap van de oppositie, gevangenschap, foltering, langdurige clandestiniteit en vertrek uit het land. Door het verhaal in zijn geheel af te wijzen op basis van vermeende onnauwkeurigheden, zonder de andere overeenstemmende bewijsstukken te analyseren, heeft het CGRA een beslissing genomen op basis van een gestandaardiseerde redenering. Dit gebrek aan concreet onderzoek van de persoonlijke situatie van de verzoeker wijst op een duidelijke schending van de formele motiveringsplicht en het beginsel van zorgvuldig beheer van administratieve beslissingen, wat de hervorming van de bestreden beslissing rechtvaardigt.

Deze elementen tonen duidelijk en op samenhangende wijze aan dat er een persoonlijk en actueel risico bestaat op vervolging of onmenselijke en vernederende behandelingen in geval van terugkeer. Door deze essentiële gegevens te negeren en zich te beperken tot algemeenheden, heeft het CGRA zijn plicht tot concrete en geïndividualiseerde analyse niet nageleefd, waardoor het zijn motiveringsplicht heeft geschonden en een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt.

c) Een schending van het beginsel van het voordeel van de twijfel en een te strikte beoordeling van het bewijsmateriaal

[...]

In deze zaak heeft het CGVS aan de heer [...] een buitensporige bewijsvereiste opgelegd die onverenigbaar is met de aard zelf van de asielprocedure, die in de eerste plaats gebaseerd is op de geloofwaardigheid van de getuigenis. Door de nadruk te leggen op secundaire verschillen en indirect onmogelijk te verkrijgen bewijzen te eisen, heeft het CGVS het beginsel van het voordeel van de twijfel miskend en de beschikbare elementen te streng beoordeeld, wat in strijd is met het beschermende doel van het asielrecht.

Het verhaal van de heer [...] bevat daarentegen alle elementen van een persoonlijk, coherent en aannemelijk verhaal: een stabiele chronologie, concrete details over het ongeval, de detentie, de analyse van de telefoon, de huiszoeking, het ondergaan van geweld en de ontsnapping, alsook contextuele uitleg over de moeilijkheden

om bewijzen te leveren en over het clandestiene bestaan. In deze omstandigheden moest het CGVS, overeenkomstig de UNHCR-gids, het voordeel van de twijfel geven en de aannemelijkheid van de feiten erkennen, zelfs bij gebrek aan direct bewijs.

Het CGVS heeft dus een buitensporig strikte en formalistische beoordeling van het bewijsmateriaal gegeven en is afgeweken van de flexibele benadering die kenmerkend is voor het asielrecht. Het heeft een bewijsniveau geëist dat onmogelijk te halen is voor een vervolgd persoon, in plaats van de geloofwaardigheid van het verhaal in zijn geheel te beoordelen. Daarmee heeft het de verzoeker de bescherming ontzegd die de wet en het Verdrag van Genève willen garanderen aan iedereen die een gegronde en oprechte vrees voor vervolging heeft aangetoond, en daarmee de essentiële beginselen van goed bestuur en het humanitaire doel van het asielrecht geschonden.

Gezien deze schendingen moet de betwiste beslissing worden vernietigd."

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat de beslissing geen rekening houdt *"met de bijzondere situatie van de verzoeker, met name het trauma als gevolg van het ondergane geweld en de concrete moeilijkheden in Angola om officiële documenten te verkrijgen"* en dat verweerder *"de impact van de opgelopen trauma's op het vermogen om bewijsmateriaal te leveren [bagatelliseert]"*.

4.1. In de mate dat verzoeker hiermee suggereert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker met psychologische problemen kampt en werden er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoeker steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek.

De bestreden beslissing stelt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en het attest van psycholoog A.P. blijkt immers dat u verklaarde dat u ongeveer twee keer per maand naar de psycholoog gaat, u had slaapproblemen bij uw aankomst in België (notities persoonlijk onderhoud dd. 24/10/2025 (verder NPO 1) p. 5-6). Het attest van de psycholoog vermeldt dat u sinds 18/04/2025 twee sessies per maand hebt, en dat u psychische klachten vertoont als gevolg van traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst. De afgelegde testen wezen op depressieve en post-traumatische symptomen. U zou ook slecht horen aan uw linker oor.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U werd gevraagd of er bepaalde maatregelen konden genomen om u te ondersteunen tijdens het persoonlijk onderhoud, waarop u antwoordde dat u niet wist wat er zou kunnen gedaan worden, en dat u aanwezig was om uw best te doen en om er van af te zijn (NPO 1 p. 5). Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan een beetje gestresseerd te zijn want u was een opleiding begonnen en u had ook een examen (Notities persoonlijk onderhoud dd. 14/11/2025 (verder NPO 2) p. 4). Omwille van uw gehoorproblemen aan uw rechter oor, nam de tolk telkens aan uw linkerzijde plaats. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat het interview kalm was, en goed was verlopen (NPO 1 p. 23). Op het einde van het persoonlijk onderhoud was u emotioneel geworden tijdens uw verklaringen omtrent uw familie (NPO 2 p. 24) en verklaarde u dat er een nieuwe afspraak met de psycholoog gepland gaat worden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat geen rekening wordt gehouden met zijn trauma's en de concrete moeilijkheden die hij ondervindt om documenten te verzamelen, maar brengt geen stukken bij waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker door zijn psychische toestand in de onmogelijkheid zou zijn om stukken ter staving van zijn asielrelaas te bekomen en bij te brengen. Evenmin blijkt uit het door verzoeker voorgelegde psychologische attest of zijn verklaringen dat verzoekers psychische problemen van die aard zijn dat hij niet zou kunnen deelnemen aan de asielprocedure, noch dat de hem geboden steunmaatregelen niet toereikend waren.

Verzoeker toont niet aan dat zijn psychologische toestand hem verhindert, dan wel verhinderd heeft, op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en stukken ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit blijkt des te meer omdat verzoeker wel degelijk stukken ter staving van zijn verzoek heeft bijgebracht in de loop van de administratieve procedure, met name: een attest

van psycholoog A.P. van 12 oktober 2025, enkele foto's, WhatsApp berichten, een nota van de politie, een nota van UNITA, een kopie van zijn paspoort en kopieën van de identiteitskaarten van verzoeker en zijn dochters.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. Daarnaast motiveert de bestreden beslissing inzake het door verzoeker bijgebracht psychologisch attest op goede gronden als volgt:

*“Op basis van het door neergelegde **attest van de psycholoog** werden u bijzondere steunmaatregelen verleend tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals supra besproken. Het attest bevatte verder geen andere maatregelen die genoodzaakt waren. De psycholoog drukt de nood uit dat uw psychotherapie wordt verder gezet en dat het nodig was om uw tempo te respecteren om het ontstaan van dissociatieve episode te voorkomen. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat u in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Wanneer u het emotioneel moeilijk vond, werd u de ruimte geboden. Het CGVS stelde tevens tijdens het persoonlijk onderhoud vast dat het overlijden van een dierbare vriend in mei 2024 en het overlijden van uw dochter voor u zwaar waren om over te spreken, ook hier werd u de ruimte geboden (NPO 2 p. 24). Waar er in het attest verwezen wordt naar de traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst, is dit an sich niet voldoende om uw beweerde problemen aan te tonen. Een dergelijk psychologisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.”*

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier.

5. Inzake het tijdstip van indienen van het verzoek om internationale bescherming stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

*“**Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u laattijdig was in uw verzoek tot internationale bescherming.** U verklaarde dat u enkele dagen in Portugal was, waar u geen verzoek tot internationale bescherming (VIB) deed omdat dat een tweede thuishaven was voor Angolezen (NPO 1 p. 10). Vervolgens reisde u naar Frankrijk waar u verbleef van 25/01/2025 tot 17/02/2025. Ook in Frankrijk diende u geen verzoek tot internationale bescherming in, omdat u het idee had dat u in België weinig andere Angolezen zou ontmoeten en dat niemand u hier zou herkennen (NPO 1 p. 10). U verduidelijkt echter niet waarom u dan niet eerder verder reisde naar België, maar bijna een maand in Frankrijk bleef wachten. U had er duidelijk geen haast bij om u te wenden naar de autoriteiten van het land dat u ontving, of om u te begeven naar het land waar u dacht veilig te zijn.”*

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Dat verzoeker naliet dit te doen in Portugal en Frankrijk en pas een maand na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming indiende in België, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd.

Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

6. Verzoeker stelt te vrezen dat hij bij terugkeer naar Angola zal gezien worden als spion van UNITA en gedood zal worden. Daarnaast voert hij een vrees aan ten aanzien van de familie van D., het kind dat gestorven is bij een door verzoeker veroorzaakt ongeval. Verzoeker wijst er tevens op dat hij in Brussel heeft deelgenomen aan een demonstratie.

Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan de door verzoeker geschetste asielmotieven, noch aan de vrees die hij hieruit puurt.

De motivering, die omstandig en draagkrachtig is en grond vindt in het administratief dossier, steunt op de volgende elementen:

- Verzoekers vermeende lidmaatschap bij UNITA is niet geloofwaardig, omdat (i) verzoeker zeer vaag was in zijn verklaringen omtrent de aanleiding om zich aan te sluiten bij UNITA (NPO 2, p. 11-12), (ii) verzoekers verklaringen over zijn aansluiting bij de jongerenbeweging van UNITA, genaamd JURA, vaag en lacunair zijn en niet stroken met beschikbare informatie (NPO 2, p. 13-16; administratief dossier, blauwe map, landeninformatie), (iii) verzoeker vage, beknopte en ontwijkende verklaringen aflegt aangaande zijn activiteiten voor JURA en UNITA (NPO 2, p. 14, p. 16-17), (iv) verzoekers verklaringen over het door verzoeker bijgebrachte document van UNITA niet kunnen overtuigen (NPO 1, p. 17-18; NPO 2, p. 6-7), wat de bewijswaarde ervan onderuit haalt.

- Zelfs indien er enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers betrokkenheid bij JURA/UNITA, *quod non*, is verzoekers betrokkenheid zeer beperkt: (i) verzoeker stopte zijn actieve deelname bij UNITA toen N.d.D. vertrok, ongeveer 6 jaar voor verzoekers eigen vertrek uit Angola (NPO 2, p. 13-14); (ii) naast N. en enkele nauwe vrienden wist verder niemand dat verzoeker lid was van JURA of UNITA (NPO 2, p. 16); (iii) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich niet uit eigen motivatie aansluit bij UNITA en JURA, maar beïnvloed werd door zijn goede vriend, en stopte met al zijn activiteiten zodra deze vriend vertrok uit Angola (NPO 2, p. 16-18).

- Het is niet aannemelijk dat verzoeker gevoelige informatie over de politie doorspeelde aan N.d.D. toen hij in het buitenland verbleef: (i) gezien er geen geloof gehecht wordt aan verzoekers beweerde lidmaatschap bij JURA, wordt er ook geen geloof gehecht aan de beweerdelijke aard van zijn relatie met N.d.D.; (ii) verzoeker legt wijzigende en uiteenlopende verklaringen af aangaande het contact met N.d.D. na diens vertrek uit Angola, met name vanaf 2019 dan wel 2022 (NPO 2, p. 18); (iii) verzoeker kan niet duiden wat zijn persoonlijke beweegredenen was om zich terug op het activistische pad te begeven door misbruiken binnen de politie te delen met N.d.D. die zich in het buitenland bevond (NPO 2, p. 18-19); (iv) verzoeker was zeer vaag en algemeen over de laatste informatie die hij deelde met N.d.D. over een bandiet T. die samenwerkte met de politie (NPO 2, p. 19-21); (v) verzoeker legde geen enkel bewijs neer van zijn bewering dat hij informatie met N.d.D. deelde toen hij in het buitenland verbleef, of van het feit dat N.d.D. deze informatie verspreid zou hebben via sociale media (NPO 2, p. 19).

- Verzoeker brengt geen documenten bij waarmee hij de beweerde vervolging in Angola aannemelijk kan maken. Wat betreft de foto van een attest van de politie van 12 augustus 2024, waarin verzoeker wordt opgeroepen om zich op 20 augustus 2024 te melden bij de SIC afdeling van de politie, wordt vastgesteld dat (i) dit document pas een maand na verzoekers beweerde ontsnapping werd uitgegeven en dat verzoeker vervolgens nog eens 8 dagen kreeg om zich te gaan melden bij de politie, (ii) verzoeker niet kon verduidelijken hoe hij aan dit specifieke document kwam (NPO 2, p. 5), (iii) niet aannemelijk is dat verzoeker pas wist dat dit document bestond toen hij in België was (NPO 2, p. 5), gezien hij nog bijna een half jaar na afgifte van dit document in Angola verbleef en verzoeker blijkens zijn verklaringen constant geholpen werd door contacten binnen de politie (NPO 1, p. 9).

- Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde politieke profiel in Angola, kan er ook verder geen geloof gehecht worden aan de vervolging door de politie die hij hier aan koppelde.

- Inzake het ongeval dat verzoeker zou hebben veroorzaakt in Angola waarbij er een kind gestorven is, betreft dit een (mogelijke) vervolging wegens het plegen van een (mogelijks) strafbaar feit. Dienaangaande dient vastgesteld dat (i) de families overeengekomen waren dat verzoekers familie zou instaan voor de kosten van de begrafenis (NPO 2, p. 22), (ii) verzoeker verklaarde dat een onvrijwillig ongeval in zijn land geen misdrijf is en hij louter opgesloten was omdat de commandant de families wilde samenbrengen, omwille van verzoekers eigen veiligheid en om de familie van de overledene de kans te geven om dat in te zien (NPO 2, p. 23), (iii) verzoeker nooit hulp heeft gezocht bij een advocaat in Angola.

- Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers politiek profiel, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de omstandigheden waarin hij verbleef in de politiecel of aan het feit dat hij om deze reden is moeten ontsnappen van daar.

- Verzoekers activiteiten in België blijven beperkt tot een eenmalige deelname aan een demonstratie in Brussel, waarover verzoeker niet kan zeggen wanneer deze plaatsvond of wie aanwezig was (NPO 2, p. 8-9; administratief dossier, groene map, foto's). Verzoeker maakt geen ernstig politiek profiel of betrokkenheid aannemelijk, zodat geenszins aannemelijk is dat de Angolese autoriteiten verzoeker als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze verzoeker, omwille van zijn deelname aan één kleine manifestatie in België, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Angola.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers voorgehouden politiek profiel en activiteiten, noch aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van de Angolese autoriteiten omwille hiervan. Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden

vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ten gevolge van het ongeval dat hij beweerdelijk zou hebben veroorzaakt.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt in het verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het uitvoerig en herhaaldelijk hernemen van zijn asielmotieven en de reeds aangehaalde (vervolgings)feiten, het wijzen op zijn (ongeloofwaardig bevonden) politiek profiel, het benadrukken van de gedetailleerdheid, consistentie en samenhang in zijn verklaringen, het verwijzen naar de algemene context in Angola, het benadrukken dat het voor hem onmogelijk is om documenten bij te brengen, het volharden in zijn vrees voor de autoriteiten en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (WhatsApp conversatie en de foto met N.d.D.; paspoort, visum en identiteitskaarten van verzoeker en zijn dochters) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Wat betreft de neergelegde kopieën van zijn paspoort en visum merkt de Raad bovendien op dat verzoeker Angola met zijn eigen paspoort via de luchthaven heeft verlaten. Daargelaten dat verzoeker voorhoudt dat hij zijn paspoort heeft kunnen bekomen met de hulp van Z. die bij de immigratiedienst werkt (NPO 1, p. 9), kan worden vastgesteld dat verzoeker het risico heeft genomen om onder zijn eigen naam het land te verlaten. Dit relatieveert de vrees die verzoeker beweert te koesteren jegens de Angolese autoriteiten en bevestigt andermaal de ongeloofwaardigheid van het door verzoekers geschetst asielrelaas.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, brengen geen van de partijen informatie bij waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Angola een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS